

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 9Csp/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720200630
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Kollárová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2023:8720200630.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudcom Mgr. Nina Kollárová v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., Mýtna 48, Bratislava- mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, Bratislava proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX/XX, XXX XX D., právne zastúpenému: Advokátska kancelária Mgr. Ondrej BARNA, E. XXX/XX, D., o zaplatenie 279,62 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155) sa žalobou doručenou súdu dňa 28.2.2020 domáhal od žalovaného (pôvodne F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., štátny občan SR, zomrelý 15.01.2021) zaplatenia sumy 279,62 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 26.07.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a. s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a. s. nasledujúcimi skutočnosťami.

Právny predchodca pôvodného žalobcu (Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130) a žalovaný (pôvodný) uzatvorili dňa 14.01.2017 zmluvu o pôžičke č. 6248818/8510501510 (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód), na základe zmluvy a Dodatku k zmluve zo dňa 18.01.2017, poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 400,- eur („Schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 7,28 eur a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 873,6 eur. Do podania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 157,28 eur. Žalobca poukázal na ustanovenia § 53 ods. 9 Obč. zákonníka a § 565 Obč. zákonníka. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom zo dňa 25.05.2017 – Predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.07.2017 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom zo

dňa 20.07.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods. 9 Obč. zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/447/2016. Do podania žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 9.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 279,62 eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Zmluvnú pokutu evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 41,24 eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 436,9 eur /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 157,28 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením, t. j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Uvedené náklady žalobca eviduje v Prehľade splátok a úhrad (v stĺpci „MP3“) vo výške 10,8 eur. Istina + Náklady - Úhrady = Dlžná suma t.j. 436,9 eur + 10,8 eur – 157,28 eur = 290,42 eur Náklady na vymáhanie pohľadávky si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 0 eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ vo výške 331,66 eur zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 41,24 eur /stĺpec „Pokuta“, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Na základe vyššie uvedeného: Dlžná suma - Neuplatnené náklady = Žalovaná suma 290,42 eur – 10,8 eur = 279,62 eur. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

3. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 9Csp/13/2020-38 zo dňa 19. mája 2020, proti ktorému podal žalovaný včas odpor s vecným odôvodnením. Súd preto uznesením č. k. 9Csp/13/2020-48 zo dňa 24.06.2020 zrušil platobný rozkaz.

4. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že ide o spotrebiteľskú právnu vec, preto je potrebné použiť všetky právne normy týkajúce sa spotrebiteľského práva, najmä ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platný a účinný v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Podľa jeho názoru nie je vydaný platobný rozkaz vydaný vyšším súdnym úradníkom v spotrebiteľskej právnej veci možné považovať za riadne meritórne rozhodnutie, pričom poukázal na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-448/17, z 20.19.2018. Takýto platobný rozkaz nemožno považovať za vydaný v súlade so smernicou 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Neuznáva preto peňažný nárok uvedený v platobnom rozkaze. Žalobca mu poskytol sumu 400,- eur a žalovaný zaplatil 157,28 eur. Žalobca by mal nárok na nezaplatenú nepremlčanú istinu poskytnutého úveru. Vzhľadom na to, že žalovanému nie je známy presný dátum podania žaloby, vznáša z opatrnosti aj námietku premlčania celého uplatneného nároku, keďže premlčacia doba začala plynúť od splatnosti prvej riadne nesplatennej splátky, t. j. v marci 2017 a žaloba bola podaná v roku 2020. Navrhuje platobný rozkaz Okresného súdu Poprad, sp. zn. 9Csp/13/2020, z 19.05.2020 zrušiť a vec meritórne prejednať.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania je toho názoru, že uvedenému úkonu nie je možné priznať právne účinky, nakoľko sa nejedná o tzv. kvalifikovanú námietku premlčania. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje napr. rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 11Co/357/2016 zo dňa 26.04.2017. Žalobca je toho názoru, že pokiaľ sa žalovaný domáha prieskumu nároku z hľadiska premlčania, takáto námietka musí byť jasne zdôvodnená a konkretizovaná, inak sa tým upiera právo žalobcu kvalifikovane sa vyjadriť k vytýkaným skutočnostiam protistrany. Žalobca však uvádza, že žaloba bola podaná 27.02.2020. Na základe uvádzaných skutočností žalobca navrhuje, aby

okresný súd po vykonanom dokazovaní vyhovel podanej žalobe v celom rozsahu a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Uznesením č. k. 9Csp/13/2020-78 zo dňa 10.09.2020 súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že namiesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 bude v konaní vystupovať žalobca Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltéšom, advokátom, so sídlom Mýtina 48, Bratislava.

7. Tunajší súd rozhodol vo veci samej rozsudkom č.k. 9Csp/13/2020-87 zo dňa 29.07.2021, proti ktorému podal žalovaný odvolanie, v ktorom okrem iného uviedol, že pôvodne žalovaný F. B., nar. XX.XX.XXXX zomrel XX.XX.XXXX. Zároveň namietal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, nakoľko v konaní nepreukázal, žeby doručil Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Uviedol, že pokiaľ pôvodný žalobca neplatne vyhlásil okamžitú splatnosť celého úveru a od tohto odvíjal svoj žalobný návrh, uplatnenou pohľadávkou v čase podania žaloby nedisponoval a preto ju nemohol ani platne postúpiť v čase konania na terajšieho žalobcu.

8. Na základe skutočností uvedených v predmetnom odvolaní tunajší súd Uznesením č.k. 9Csp/13/2020-112 zo dňa 07.03.2022 rozhodol o pokračovaní v konaní s dedičom po poručiťelovi F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., štátny občan SR a to so súčasným žalovaným. Súd totiž následne z vlastnej úradnej činnosti zistil, že Okresný súd Poprad vydal dňa 15.04.2021 Uznesenie č.k. 9D/12/2021 v dedičskej veci po poručiťelovi F. B., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, ktorý okrem iného rozhodol tak, že schválil dohodu dedičov o vyporiadaní dedičstva, podľa ktorej dedičstvo v celosti nadobudla A. B., G. H., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX/XX, XXX XX D., manželka poručiťela, a to bez nároku ustupujúcej dedičky H. B. na výplatu hodnoty jej zákonného dedičského podielu.

9. Vyššie citovaný rozsudok súdu prvej inštancie bol uznesením súdu druhej inštancie č.k. 17CoCsp/20/2022-128 zo dňa 27.09.2022 zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Súd druhej inštancie v citovanom rozhodnutí uviedol, že z obsahu spisu mal preukázané, že právny predchodca žalovanej (pôvodný žalovaný) F. B., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom C. XXX/XX, XXX XX D., zomrel XX. XXXXXXX XXXX, teda ešte pred vyhlásením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie (rozsudok vyhlásený dňa 29.07.2021), ktorý až následne uznesením, č. k. 9Csp/13/2020-112 zo 7. marca 2022 rozhodol, že v konaní pokračuje s dedičkou pôvodného žalovaného, nebohého F. B., a to so žalovanou A. B.. Súd prvej inštancie tak konal a rozhodoval so žalovaným, ktorý však v priebehu prvoinštančného konania stratil procesnú spôsobilosť byť stranou sporového konania. Konanie a rozhodnutie súdu prvej inštancie je tak postihnuté procesnou vadou, na ktorú musí odvolací súd prihliadnuť. Úlohou súdu prvej inštancie bude konať so žalovanou a opätovne o uplatnenom nároku rozhodnúť.

10. Právny zástupca žalobcu v elektronickom podaní doručenom súdu 29.05.2023 na výzvu súdu uviedol, že Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo žalovanému zasielané listom zo dňa 20.07.2017 formou obyčajnej listovej zásielky preto jej prevzatie žalovaným nevedie preukázať.

11. Právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavil, súd preto podľa § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v jeho neprítomnosti.

12. Súd vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalovaného a oboznámením s listinnými dôkazmi založenými v spise.

13. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu na základe nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, pretože pôvodný veriteľ a zároveň pôvodný žalobca VÚB nepreukázal kvalifikované doručenie jednostranných právnych úkonov vyžadovaných § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka a teda nepreukázal jednak kvalifikovaný výzvu na zaplatenie dlžnej splátky s upozornením na využitie svojho práva úver zosplatiť v celom rozsahu a taktiež nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti zo dňa 20.7.2017 čím nedošlo k naplneniu podmienok už skôr citovaných zákonných ustanovení a teda pokiaľ si už pôvodný žalobca ale aj terajší žalobca uplatňuje žalobou údajný nárok titulom zosplatenia úveru nemá aktívnu vecnú

legitimáciu na podanie žaloby s obsahom akou je žaloba vo veci samej. Rozhodovacia prax pod podaním žaloby nie len u tohto žalobcu konštatuje práve nemožnosť vyhovieť žalobe pokiaľ absentuje dôkaz o doručení týchto úkonov dlžníkovi. Toto je základným dôvodom na zamietnutie žaloby v celom rozsahu a ďalšími argumentami je podľa nášho názoru nevhodné sa zaoberať, pretože už tento nedostatok by mal spôsobiť zamietnutie žaloby a nie je potrebné sa potom zaoberať napríklad zmluvou samotnou. Poukázal na to, že samotný žalobca uvádza, že oznámenie o zosplatnení nároku bolo odoslané obyčajnou poštovou zásielkou. Trval na tom, že nie je preukázané ani odoslanie a ani doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, pričom podstatné ale je, že nie je preukázané jeho doručenie, čo má za následok neplatnosť takéhoto jednostranného právneho úkonu. Žalobca mal dostatok priestoru na to, aby predložil všetky listinné dôkazy. Odkázal ešte na rozhodnutie NS SR 5 Cdo 36/2020 z 15.12.2020 podľa ktorého sú tieto argumenty dôvodné. Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 3 CoCsp 45/2021 z 2.2.2022, rozsudok Krajského súdu Žilina 10 CoCsp 12/2022 z 28.2.2022 v ktorých taktiež súdy vyhodnotili tieto nedostatky tak, že žaloby boli zamietnuté. V záverečnej reči právny zástupca žalovaného poukázal na svoj predchádzajúci prednes, s poukazom na rozhodovacia prax navrhol žalobu z dôvodu aktívnej vecnej legitimácie zamietnuť v celom rozsahu a v prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania v celom rozsahu. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemal.

14. Vykonaným dokazovaním zistil súd nasledujúci skutkový a právny stav.

15. Medzi právnym predchodcom pôvodného žalobcu, obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 ako veriteľom a pôvodným žalovaným ako dlžníkom bola dňa 14.01.2017 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere, druh úveru – bezúčelový spotrebiteľský úver, číslo zmluvy 8510501510, v znení dodatku zo dňa 18.01.2017 na sum 400,- Eur, pri výške splátky 7,28 Eur, počte splátok 120, splatných k 20. dňu v mesiaci, fixnej ročnej úrokovej sadzbe 19,89 %, RPMN 19,89%, priemernej hodnote RPMN 17,46%, celkových nákladoch spotrebiteľa 473,60 Eur, celkovej čiastke 873,60 Eur s tým, že prvá splátka bola splatná dňa 20.02.2017 a termín konečnej splatnosti bol dňa 20.01.2027.

Žalovaný zaplatil žalobcovi celkom 157,28 Eur.

Consumer Finance Holding a.s. doručoval pôvodnému žalovanému písomné podanie – Predžalobná upomienka zo dňa 25.05.2017 s tým, že eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 21,84 Eur a zároveň ho upozornil, že ak do 05.07.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 03/2017 bude veriteľ oprávnený úver zosplatniť; podanie bolo podľa doručky pôvodnému žalovanému doručené dňa 29.05.2017.

Consumer Finance Holding a.s. následne vystavil Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20.07.2017.

Podľa bodu 9.2. vyššie citovaného Dodatku k zmluve o spotrebiteľskom úvere, Vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky: Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplataenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškani s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

Následne došlo k Projektu rozdelenia zlúčením notárskou zápisnicou ku dňu 11.12.2017 a právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. sa v tomto prípade stala Všeobecná úverová banka, a.s., ktorá ďalej na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 s účinnosťou k 21.08.2020 postúpila predmetnú pohľadávku na žalobcu.

Pôvodný žalobca vystavil pre pôvodného žalovaného Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 26.08.2020.

16. Podľa § 497 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

18. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, účastníkom, ktorých je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

25. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

26. Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.

27. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

28. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa § 526 ods. 1,2 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

30. Zmluva o úvere je súčasne zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 OZ, kedy na jednej strane stojí banka ako osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení Zmluvy o úvere koná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej žalovaní ako spotrebiteľia, teda fyzické osoby, ktoré pri uzatváraní a plnení Zmluvy o úvere nekonajú v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti alebo v rámci samostatného výkonu svojho povolania. Z obsahu zmluvy o úvere uzavretej medzi stranami sporu jednoznačne vyplýva, že bola uzavretá nielen podľa Obchodného zákonníka, ale aj podľa Občianskeho zákonníka.

Záväzok medzi žalobcom a žalovaným vyplývajúci zo zmluvy o úvere je absolútnym obchodom, pričom súčasne spotrebiteľským vzťahom v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy.

31. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009)

32. Podľa § 1 zákona č. 483/2001 o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

33. Podľa § 2 ods. 1 citovaného zákona banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

34. Podľa § 92 ods. 8 citovaného zákona, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

35. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je potrebné chápať ako celok, za splnenia ktorého môže dôjsť k prelomeniu bankového tajomstva, lebo splnením podmienok podľa prvej vety predmetného ustanovenia zákonodarca podmienil nielen postúpenie pohľadávok mimo tzv. bankový sektor, ale tiež také postúpenie, pri ktorom pohľadávku patriacu pôvodne jednej banke prevezme iná osoba s rovnakým statusom. Zadefinovanie v rámci zákona č. 483/2001 Z. z. podmienok, za ktorých môže banka pristúpiť k postúpeniu pohľadávky, je z povahy veci úpravou, t.j. zmyslom a účelom je to, že bez splnenia týchto podmienok k postúpeniu pohľadávky dôjsť nemôže. Pri posudzovaní zmluvy o postúpení pohľadávky je rozhodujúce, či na strane postupcu došlo k splneniu zákonnej povinnosti správať sa určitým spôsobom, lebo záujmom zákonodarcu bolo, aby sa konalo určitým zákonom predpokladaným spôsobom. Nesprávanie sa týmto zákonom výslovne stanoveným spôsobom, teda odmietnutie učiniť zadosť pomerne jednoznačnej právnej úprave je potrebné považovať za zakázané a teda i odporujúce zákonu. Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, v danom prípade neexistuje žiadna iná možnosť pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej v prejednávanej veci a to, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona č. 483/2001 Z. z., za ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu sú z povahy veci podmienkami bez splnenia ktorých k postúpeniu dôjsť nesmie - je zakázané. Nerešpektovanie takejto úpravy má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax vrátane prijatého rozhodnutia týkajúceho sa výkladu ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Občianskoprávnym kolégiom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uznesením č. 1 dňa 9.10.2018 v znení právnej vety: „Ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon“. Ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno

zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané nepublikované rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali (čl. 2 ods. 1, 2 Základných zásad CSP, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/6/2017 z 6.3.2017).

36. „Pokiaľ žalobca namieta, že súd prvej inštancie pripustil zmenu na strane žalobcu a ak mal za to, že postupník nemá aktívnu legitimáciu, mal sa s touto skutočnosťou vyrovnáť už v rozhodnutí o návrhu na zmenu subjektu, k tomuto odvolací súd konštatuje, že súd pri rozhodovaní o návrhu na zmenu subjektu skúma splnenie podmienok výlučne z procesného hľadiska. Z ustanovenia § 80 ods. 1 a 2 CSP sice vyplýva, že súd rozhodujúci o návrhu na zmenu subjektu musí posúdiť, či strana preukázala prechod alebo prevod práv a povinností, avšak pre účely tohto rozhodnutia stačí preukázanie, že nastala (formálno-právna) skutočnosť, ktorá môže mať podľa hmotného práva za následok prechod alebo prevod práv a povinností. Súd však v tomto štádiu nie je oprávnený hodnotiť, či sú inak naplnené predpoklady pre takéto právne nástupníctvo z pohľadu hmotnoprávnej úpravy. To znamená, že nie je jeho úlohou prechod alebo prevod práv a povinností posúdiť podľa hmotného práva v rozsahu zodpovedajúcom možnému záveru pre rozhodnutie vo veci samej (posúdiť, či podľa hmotného práva skutočne k prechodu alebo prevodu práv a povinností došlo). Súd teda nemá v rámci rozhodnutia podľa § 80 ods. 1 a 2 CSP hodnotiť právne úkony z hľadiska ich platnosti, lebo by išlo o posúdenie naplnenia predpokladov právneho nástupníctva z pohľadu hmotnoprávnej úpravy, a teda o riešenie predbežnej otázky dôležitej pre rozhodnutie vo veci samej (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. 12. 2011, sp. zn. 6 Cdo 42/2011). Nie je preto vylúčené, že pri prieskume veci z hmotnoprávneho hľadiska dospeje súd v konečnom dôsledku k záveru, že subjekt, ktorého vstup do konania pripustil postupom podľa § 80 ods. 2 CSP, nie je nositeľom práva, ktoré je predmetom konania.

Odvolací súd upriamuje pozornosť na skutočnosť, že súd prvej inštancie postúpenie pohľadávky neskúmal z hľadiska posúdenia splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, napriek tomu, že je zrejme, že predmetom konania je tzv. banková pohľadávka. V tomto smere odvolací súd poukazuje na rozhodnutie NS SR R 60/2018 zo dňa 24.04.2018, podľa ktorého ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.“

(Uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn.:6Co/166/2017 – 90 zo dňa 31. januára 2019)

37. V danom prípade bolo teda v zmysle uvedeného povinnosťou žalobcu preukázať, že je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok.

38. Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20.07.2017 je právnym úkonom, ktorý nebol urobený určite a zrozumiteľne – nebol v ňom uvedený dátum okamžitej splatnosti úveru (v žalobe žalobca uviedol dátum 19.07.2017), ustanovenia zmluvných podmienok na základe ktorých sa tak stalo (zrejme článku 9.2. zmluvných podmienok), ani špecifikáciu dlžnej sumy a splátky pre ktorú sa stal dlh okamžite splatným. Žalobca ďalej nepreukázal, že by sa citované oznámenie dostalo aspoň do dispozičnej sféry pôvodného žalovaného. (V Predžalobnej upomienke zo dňa 25.05.2017 tiež nie je presne špecifikovaná dlžná suma ani príslušné ustanovenia zmluvných podmienok). K okamžitému zosplatneniu preto nedošlo platne a účinne.

Žalobca tiež nepreukázal, že sa Oznamenie o postúpení pohľadávky zo dňa 26.08.2020 dostalo aspoň do dispozičnej sféry pôvodného žalovaného.

39. V nadväznosti na uvedené splatnosť úveru sa riadila dátumom dohodnutým v zmluve o úvere t. j. 20.01.2027. Ak pohľadávka právneho predchodcu žalobcu bola postúpená dňa 21.08.2020, v čase postúpenia nebola splatná. Neplatnosť postúpenia nesplatnej bankovej pohľadávky na iný subjekt ako banka súd argumentuje nasledovne.

40. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

41. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky môže byť považované za zákonný predpoklad z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie vždy je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu.

42. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co/119/2013, 19Co/194/2015, 4Co/145/2014, Okresného súdu Trenčín vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. sp. zn. 11C/233/2014, Okresného súdu Banská Bystrica vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. sp. zn. 12C/152/2014, Okresný súd Galanta vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. sp. zn. 15C/33/2014, Okresný súd Svidník vo veci 5C/430/2013).

43. Ustanovením § 92 ods.8 zákona o bankách sa sledovalo sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej centrálnou bankou a umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu. Zákonné podmienky, akými sú napr. postúpenie iba splatnej pohľadávky, písomná výzva, 90 dňová lehota nepodporuje záver, že by hlavným cieľom sprísnenia cesie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva.

44. Pre úplnosť súd uvádza, že s účinnosťou od 01.01.2017 zákonom č. 299/2016 Z. z. zákonodarca pristúpil k ďalšiemu sprísneniu postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach, a to k zúženiu okruhu subjektov, na ktoré je možné postúpiť bankovú pohľadávku (napr. splatenie vkladu do základného imania u postupníka najmenej 500.000 eur, vylúčenie obchodníkov s oprávnením poskytovať spotrebiteľské úvery do 10.000 eur a pod.). Striktne podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa (viď. tiež odkaz 72c v § 89 ods.1 ZoB).

45. Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.) (rozsudok NS SR vo veci 7 Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018).

46. Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Dovolací súd preto uzatvára, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť (rozsudok NS SR sp. zn. 1 Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018).

47. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu (§ 39 Občianskeho zákonníka). Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka.

48. Súd tiež dáva do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Bratislave vo veci 6Co/203/2015, ktoré sa týka postupovania pohľadávok právneho predchodcu žalobcu (postupcu v predmetnom konaní), na odklon od ktorého nevidí dôvod a v plnom rozsahu sa s jeho závermi stotožňuje cit.: „Predmetný splátkový úver vo výške 29.000,- Sk (962,62 eur) poskytla žalovanej D. D., I. na základe zmluvy z 28. 8.

2006. V zmysle tejto zmluvy mala konečná splatnosť úveru nastať dňa 20. 8. 2011. Pohľadávku z tohto úveru Slovenská sporiteľňa, a. s. postúpila Advokátskej kancelárii Havel & Holásek, spol. s r. o. (právny zástupca žalobcu) zmluvou o postúpení pohľadávok z 21. 10. 2010. Z Čl. 7.6 bod 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s., v prípade porušenia zmluvnej povinnosti zo strany dlžníka bola Slovenská sporiteľňa, a. s., oprávnená okrem iného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť. D. D., I., nevyužila ani jednu z týchto možností a pohľadávku teda postúpila spomenutej spoločnosti bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. bez toho, aby zmluvný vzťah zanikol výpoveďou zmluvy o úvere alebo odstúpením od nej. Táto skutočnosť je zrejmá z toho, že až žalobca (po tom, ako mu pohľadávku postúpila spoločnosť Havel & Holásek, spol. s r. o.) vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a to listom zo 4. 7. 2011 (č. 1. 13). Pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezanikol výpoveďou zmluvy o úvere, resp. odstúpením od nej, nie je možné urobiť záver o tom, že by úver s úrokmi z neho vo výške 18,60 % ročne bol splatný. Splatnými sa do tej doby mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bola žalovaná v omeškaní. Z ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a. s. postúpila zmluvou z 21.10.2010 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu Advokátskej kancelárii Havel & Holásek, spol. s r. o., postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z.. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a. s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21. 10. 2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák.. Vzhľadom na to v súlade so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv, než má, je neplatnou aj zmluva z 1. 12. 2010, ktorou Advokátska kancelária Havel & Holásek, spol. s r. o. postúpila predmetnú pohľadávku žalobcovi. Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitímácia. Odvolací súd poukazuje tiež na to, že žalobca nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery, a preto ich nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na to žalobca zrejme nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru.“

49. Pôvodný veriteľ postúpil pohľadávku pred termínom jej splatnosti, čo je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Postúpenie nesplatnej pohľadávky banky by malo za následok neprípustný vstup nového subjektu do živého právneho vzťahu s bankou, ktorý je spravovaný osobitným právnym predpisom a to zákonom o bankách, a to napriek tomu, že takýto subjekt nemá štatút banky. Ďalej je potrebné uviesť, že zákon nehovorí o úvere poskytnutom bankou ale o úvere banky, čo je rozdiel; a veriteľom zmluvy o úvere pred postúpením nebankovému subjektu bola banka.

50. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, v skutočnosti toto oprávnenie nemá.

Keďže žalobcom nebolo preukázané naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 zákona o bankách (splatnosť postupovanej pohľadávky), postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, žalobca nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia a žalobcom uplatnené v tomto konaní, preto mu nie je možné toto právo priznať; súd preto žalobu zamietol (výrok I.) a nebolo už potrebné zaoberať sa otázkou ďalšieho dokazovania vo veci samej. (Obdobne rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 24Co/90/2018-160 zo dňa 22.08.2019)

51. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. Podľa citovaných zákonných ustanovení priznal súd náhradu trov konania úspešnému žalovanému voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V Poprade, dňa 13. júna 2023

Mgr. Nina Kollárová
sudca